

معصومه خپره

د شهيد روحاني لنډ ژوند ليك

د زيربډونېته : ۱۹۸۳ عيسوي كال

د مرگ نېته : ۲۰۰۸ عيسوي كال

WWW.SAMSOOR.COM

د ارواښاد روحاني ژوندليك

ليكنه: د اطلاعاتو او كلتور پخوانی رئیس جانگل خان او احمد نوید نظري

عبدالصمد روحاني د هلمند د گرمسیر ولسوالۍ په لکړۍ سیمه کې زیږېدلی و. خواصلي دنوزاد د شاه پشته د سیمې د لنگر کاریز او سیدونکی. او په قوم نورزی وو او له څو کلونو راپدېخوا یې د لښکرگاه په ښار کې ژوند کاوه.

د پنځه ویش کلن عبدالصمد روحاني پنځه وروڼه. څلور خوندی پاتې دي.

له ارواښاد روحاني څخه یوه لورکۍ، دوه زامن او دوې مېرمنې پاتې دي او سپین ږیری پلار او بوډۍ مور یې لاهم ژوندی دي.

شهید روحاني د ۲۰۰۸ عیسوي کال د جون د میاشتي په اومه نېټه ماسپښین د لښکرگاه ښار څخه دخپل موټر سره یوځای لادرکه سو او سباته یې چې د جون اتمه نېټه وه مړی د بولان په لویه هدیره کې پداسې حال کې وموندل سو چې په گوليو ویشتل سوی وو.

عبدالصمد روحاني له تېرو درېیو کلونو راهیسې د بي بي سي له پښتو، فارسي او انگریزي څانگو سره کار کاوه.

روحاني دخبریالی تر څنگ ښه لیکوال او شاعر هم وو او دشعرونو یې وجود لري.

ارواښاد عبدالصمد روحاني په دغه موده کې د بي بي سي لپاره په روانو امنیتي، سیاسي او ټولنیزو برخو کې له هلمند نه خبرونه او رپوټونه برابرول.

ده په تېرو څو کلونو کې د هلمند بېلابېلو جگړه ځپلو سیمو ته په هر ډول حالاتو کې سفرونه کړي او د سیمې د حالاتو په اړه یې خبرونه ورکړي.

ارواښاد روحاني په هلمند کې د لومړي افغان خبریال په توگه له پڅواک خبري اژانس سره څو کاله وړاندې کار پیل کړ.

دوطن اوخلکوپه زړه کي خوږ ژبي ځوان بااستعداده ژورنالیست عبدالصمدروحاني چي ترډیره حده يي ديني زده کړي ترسره کړي او د عصري علوموپه برخه کي يي دومره خصوصي زده کړه درلوده چي داوسنی پرمختللي نړۍ دلېسانس تردرجي يي زيات مهارت په ليکلو، ويلو او کمپيوټري سيستم کي درلود.

دځلانده ستوري په څېريوځل پداسي حال کي راپيدا سوچي دخپل بنواخلاقو، لياقت، مهارت او حوصلې رڼايي پرټول ولايت وغورول.

زه هغه وخت په ولايت کي داداري مجلس آمروم، فکروکړئ ديو ولايت ټولي کمپيوټري چاري ده يوازي په يوه کمپيوټرپه ډيرزغم او حوصلې سره داسي مخته وړي چي اوس هغه چاري ترلسوزياتوکسانواو کمپيوټرانولخوا مخته وړل کيږي، ددي ترڅنگ شهيدروحاني دپژواک خبري آژانس او په هلمندکي ديوخپلواکه راډيوسباوون سره دخبريال دنده ترسره کوله، چي دډيرو نژدي اړيکواو خبرنگاري سره دميني او علاقي له مخي يي زه په هلمندکي دااطلاعات او کلتوررياست دکارونو سمون ته وهڅولم چي بيادهغې ادارې رئيس سوم.

خوچي زه به کله دده دفترته دکارلپاره راتلم دده دکمپيوټرپر صفحه به دډيرو کارونو ترڅنگ يو خبرپروت وو، مابه ورته وويل چي هله گرانه روحاني دعاجل کار دی ده به په خپل خوږو حرکتورا ته وويل چي هله ته راسه دا خبر وگوره رښتيا خبره داچي زه خو خبرنگارنه بلکه دليک لوست نظم مي انشاالله يوڅه دی، مابه دی ډير تشويقاوه خوبالاخره دخپل خداي (ج) ورکړي بې ساري استعداد له مخي دنړيوالي رسنۍ بي بي سي راډيو خبريال سو.

په خپل ډير ساده، لنډ، دمحتوي نه ډگ، باکيفيته خبروراندې کولويي دخلکوپه زړونوکي داسي ځای ونيوه چي گواکي دهرافغان دزړه او غوښتني خبربه يي خپراوه.

دخلکودزړه ژورنالیست روحاني داسي شهرت پيدا کړ چي دخلک يي ليدوپه تمه وه، په ولازه قسم يادوم په يومجلس کي به دی ماخلکوته معرفي کړ چي داروحاني دی هغه به يي په خواږه مجلس نه مړېدل او دده څخه به يي دخوږو خبرو دجوړولو او معلوما تونودراتولو پوښتني کولې چي ته دا خبرڅنگه جوړوي او څنگه يي وائي؟

با استعداد ه روحاني دخپل شهرت په موندلوڅه موده دهيواد دجنوب لويديځي حوزې په کچه د بي بي سي راډيو خبريال وو.

په هلمند کي داسي فرهنگي فعاليت نه وو چي روحاني صاحب به پکښې نه وو، روحاني صاحب په هلمند کي د بښت فرهنگي ټولني اوژروناليسټانو د ټولني د بښت اېښودونکوله فعاله غړوڅخه و چي دده په موجوديت کي د آټولنه او اتحاديه ځلانده وه که نه په نه موجوديت يي پرتاثيره افغان ښه قضاوت کولای سي.

شهيد روحاني دخلکو او وطن ريښتني خدمتگار، صادق او وفادار افغان وو، تل يي د ظلم، بې عدالتيو او بې قانونيو پروړاندي مبارزه کول او خپل خوږ زړه يي د ناخوالوپه وړاندي خواړه.

که واقعيت ته غاړه کښېږدولکه چي وايي که چايو حرف چاته وښود، هغه دهغه چالارښود يا استاد گڼل کيږي که څه هم دليک لوست په نظم کي گران روحاني له څخه ډيري مشورې غوښتي خود خبر جوړولو او خبرنگاري په برخه کي زما استاد دی.

زه دخبر جوړولو او ويلو ته ده تشويق کړم چي آن تريونيم کال پوري دملي راډيو ټلويزيون ته دهلمند خبريال پاته سوم، چي ددي خبري تصديق کونکي دهلمند ټول خبرنگاران دي چي په ميډيا سنټريامطبوعاتي مرکز کي به مي دده تر کنترول وروسته د آزادۍ دراډيو په خبرنگاران محمد الياس داعي او يادشمشاد ټلويزيون په خبريال گران احمد نويد نظري مي خبر ثبت او ملي ټلويزيون ته انتقالاوه.

صمد روحاني بابتگاره دښه استعداد خاوند وو، شعراوشاعري سره يي ښه علاقه درلوده، په هلمند کي يي د (۱۳۸۷) کال د ثورياغوايي د شپږويشتمې نېټې دهلمند څپاند سينددمشاعرې په جوړولو او مخته بېولو کي ستررو ل ترسره کړ او نورو کوچنيو مشاعرو او ناستو کي فعاله برخه لرله.

عبدالصمد روحاني زمادير نژدې ملگري وو، تل به هرمازديگر زما کورته راتلې ا په ډيره مينه به يي څه خوراکي توکي راسره خوړل او کله کله به يي د بانډار لپاره په مېلې په توگه ټول ژورناليسټان دميلمستيا لپاره زما کورته راويستل، د ټولو ژورناليسټانو د مجلس خراغ و، کله چي دی تللی بيا مي د ژورناليسټانو مېلې، مجلس او بانډار د مېلې په شکل ندی ليدلی.

هوڪي دوى خواهشيني دي بانده ارته يي زړه نه کيږي.

صمدرو حاني دهغه مفکورې له مخي چي زړه کړه دزانگو خخه ترگوره پوره لازمه ده دانگرېزي ژبي په زده کړه بوخت وو.

ماده ته د ژورناليسټانو د سردار لقب ورکړى وو، له بده چي شپې ناوخته احمد شاه پاخون دخبرنگارانو د دفتر مشر صمدرو حاني دورکېدو خبرا کړ چي سمدستي مي دوليت مقام، امنيه قوماندانى، ملي امنيت رياست اونورو اړوندو ارگانونو او درو حاني دوستانو او ملگرو ته خبرورکړ، په خواهشيني دراتلونکي ورځي ماسپښين مي خبرترلاسه کړ چي د صمدرو حاني مبارک جسد د بولان په هديره کي پروت دى.

سمدستي مي امبولانس ته خبرورکړ او د هديرې په لوري مي حرکت وکړ چي دانسان او انسانيت د بنمنانو د گران روحاني لاسونه ترشاترلي او غاړه يي په چاړه پرې کړې او پرسريي په گوليو ويشتلى وو، او جسديي په يوه چهارديوالي کي ايښى وو.

درو حاني مبارک جسد مو بښت روغتون ته راوړ او په سبابي کورنى د شهيدرو حاني مړى پخپل پلرني هديره کي د بنخولو لپاره مارچي سيمي ته يووړ.

راځودې ته چي درو حاني خوږ ژوند چا واخيست؟ دې سوال ته په لومړي سرکي د دولت ټولولو پورې چارواکوپه ډيري گرمۍ ځواب ووايه چي موربه درو حاني قاتلين کشفوو، درو حاني خوږه کورنى او دوستان يي د فراق په لمبوکي سوځيږي.

درو حاني تشه به بيا په هلمندکي څوک ډگه نه کړي که څه هم په ملي سطحه خبرنگارانو درو حاني پروان او کړونو او وژني ډيري غونډي او هلي ځلي وکړې خو چا ځواب ورنه کړ.

د شهيدرو حاني خخه دوي مېرمني، دوي لوني او يوځوى پاته سوه، چي ترمرگ شپږمياشتي وروسته يي بل ځوى پيدا سو، دلوى خداى (ج) خخه غواړو چي درو حاني په څېر ددي وطن ځلانده ستوري سي.

غوبنتنه مي داده چي ژورناليزم دمکتب پلويان دي دگران روحاني ياددخان سره ساتي اودتلين
کلیزه دي لمانخي.

سريزه

داسي بغمي دي خدای پيدانکري په هيڅ کورکي

يوکورکي چي ويروي اوبل خاندي دليلا سره

(مرحوم استادگل پاچالفت)

رشتياهم ويرهغه توره او وېره ونکې بلاده چي دژوندپه اکثره برخه کي وانسان ته خپل ځان پخپله ناوړه
اوبدرنگه څېره کښي وربکاره کوي اودناامېدي وډگرته يي راباسي.

کله ناکله خوبيا سرې پداسي درنه څپېره ووهي چي آن دځکندن تروروستي لحتظې پوري دغه گذار دچانه
هيريږي.

په نړۍ کي به ډير په ټيټه کچه داسي خلک وي چي پروجود يي دوير زلزله نه وي راغلي، البته داسي کسان
بيادانسانې کرامت په ارزښتونو او قدرباندي هم نه پوهيږي اونه باندي خبروي.

موردگران هيواد افغانستان څه باندي ديرش کلن وير اوماتم داسي سخت ځپلي اوځورولي يو چي تعبيري
هم نه سوکولای.

هره لحتظه غم دی هر ساعت پرېشاني ده اوهره ورځ نوي نوي عذابونه دي چي يوکله وکړي بل راته راسي خاوره
مودپرديو په لمسون استعماليري.

مخور اوملي شخصيتونه مور اوژني عالمان اومنورين مويه يوه اوبل نامه بدناسول.

دځوانانودسرلوشروع دی، دماشومانوغوښي مودبمباري اومينونوخوراک سوې، ميندي اوپلرونه
دويرساندي ووهي وربندارگاني موکوندي سوې يو ورور دبل ورور دويني تږي دی يوپرېل دکفراو تروريست
تاپي لگول کيږي.

اولس دفاتحي پريغرناست دی ، اتفاق اويووالي كډه وكړه د حقيقت سترگي رنډې سوي ، دهشت او وحشت پرمستی راغلی دی ، خوشالي او خداپه ژړا گانو بدله سول .

صله رحمي خوبخچي د اوو کوټو د ننه دنفرت ترشال لاندې خوبونه کوي .

رشتياويل خوځوک له ډاره څخه ويلاي نسي بياببي سرغوڅيږي .

دلته په افغانستان کي د چا خبره په نا کرارستان ولايت کښې دشاعر ، ليکوال او خبري رسنی . معرا ياسپيني خبري د سرپه زيان او د مرگ په زېري تماميږي چي ښه بېلگه يي د عبدالصمد روحاني وژنه ده .

هو داد هغه ځواني مرگ شهيد يادونه کوم چي په ۱۳۸۷ لمريز کال کي ئي د جوزا پر ۱۹ نېټه د تل لپاره زموږ سره مخه ښه وکړه او د ابد لپاره يي د دي نابودي نړۍ څخه سترگي پټي کړي

(انالله وانا اليه راجعون)

فکر کوم چي تاسوبه اکثره د روحاني شهيد د څېرې او نامه سره آشنا ياست او ډيرو خلکو به زما په آندله نژدې څخه پېژانده ، هغه ډير زړه سواند بشر دوست او مينه ناک انسان وو .

تر کومه ځايه چي موږ خبريو روحاني له چا سره ذاتي او شخصي دښمني نه لرله نه يي د چاپر حيا او ناموس تيرۍ کړي وو ، نه يي د چاکوراو پټۍ په زوره غصب کړي وو ، يوازي دا يي لويه گناه وه چي خداي بڅښلي روحاني د دي بد بخته او کړېدلي ولس د پرهارونو او ساندو او آن دنړيو الو تر غوږو پوري ورساوه خو بد بختانه د اسلام او وطن دښمنانو زموږ له سره څخه د اسيورۍ واخيست او دخپل ځان په وينويي سوراو لژند کړ .

موږ دانه سوويلاي چي د چالخوا به په شهادت رسېدلی . وي خودومره ويلاي سوچي څومره ډالربه يي دروحاني شهيد پر شهادت اخيستي وي ، افسوس دي وي د داسي کسانو پر حال چي يومعصوم او بې گناه انسان په قتل رسوي او بيا هم دانسانيت لافي او شافي وهي .

خداي بڅښلی . روحاني دخبريالی تر څنگ د پښتو ژبي نازک خياله اوفطري شاعرو ، موږ ترخپل توان او طاقت پوري زيات کونښن وکړ څو دروحاني منظوم کلام راغونډ کړ ، يوه ټولگه ورځني چاپ کړو په خواشيني سره بايد ووايو پدي کار کښي موږ ونه توانيدو چي دنوموړي اثار به د چاپلاس کښي وي خوشبختانه هغه دوستانو چي دهيواده بهراودننه کښي دروحاني شهيد مرثيې ليکلي وي هلمند کلتوري ادبي ټولني دا وياړ په برخه کړ چي دامرثيوته د کتاب شکل ورکړي چي دشهيد روحاني نوم د تل لپاره ژوندي او خوندي پاتي سي .

داکار باید دده لومړي تلین ته سوی، وای، البته د ډیر ملگرو شعرونه زموږ تر لاسه په ځنډ راوړ سیدل، د څه ناڅه اقتصادي او تخنیکي ستونزو سره مخامخ وو، هیله ده چې عذر مو ومنئ.

هلمند کلتوري ادبي ټولنه تل دخپل ملي اتلانوقدر اودرناوی کوي، اوزیار باسي ترڅو دوی نومونه د تاریخ په زرینو پاڼو کې ثبت او ولیکل سي.

دیاده دي نه ووځي چې یوشمیر د فرهنگ مینه والو د همدې کتاب په چاپولو کې زموږ سره نقدي مرسته کړې ده چې هلمند کلتوري ادبي ټولنه ورته د زړه له کومې کور ودانۍ وایي اود دوی د لاسونو بریالیتوبونو هیله لري.

دلته موږ هڅه کړې اوداروا بنیاد عبدالصمد روحاني یو خوشعرونه په لاس راوړي او غواړو چې درته وړاندي یې کړو.

په درناوي

هلمند کلتوري ادبي ټولنه_ لښکرگاه

د رڼا څرک

شاعر: شهيد عبدالصمد روحاني

د اتورې شپې دې رڼو وي په سبا پسي ځو

هلته يو څوک دی يو څه وينو بس پد اوسي ځو

لاره تياره ده هيڅ ډېره په لاس کي نه لرو مور

مور ليو ني ځو — ولويه خدايه په رڼا پسي ځو

مينه لرو مينه پالود ميني قدر کوو

صحراته و ځو دمجنون غوندي ليا پسي ځو

قاره خدايه ! مورته دومره بيبي نصيب کړه

چي لاره وينو او ټول وايو آشنا پسي ځو

(روحاني) هله به مور خپل ننگ او نښان وگتو

چي دنيا که توره راواخلو په بابا پسي ځو.

۴_۱_۱۳۸۴

کابل

غزل

شهيد عبدالصمد روحاني

راڻه ولاړ سوو مسجد ته قرآن به سره ټټڪل ڪړو

غڀڀه سره ورکيو خپل مخان به سره ټټڪل ڪړو

زه به خاندان ته هم خاندان سره ڄو به لاس تر غار ۾

پرسر به سره ټټڪل ڪړو او چشمان به سره ټټڪل ڪړو

ته زما ۾ ڦول وکړه زه به ستا امر منم

غمازيه ڪيو سر ڪوبه خپل امان به سره ټټڪل ڪړو

رقيب به ڪڍي ڏيئي شرم ڏيئي رات ڳوري

پرو به ڪيو وارون نه خنجران به سره ټټڪل ڪړو

د تورو شپو ڪارونه تل تر تله وي نيم گهري

په سپينه ورڇ راو وڃه پر ميدان به سره ټټڪل ڪړو

رڻتيا چي (روحاني) په مينه هر ڇوڪ خپلواي سو

راڻه په مينه مينه د جهان به سره ټټڪل ڪړو.

غزل

عبدالصمدرو حاني

يو عجيبه زمانه وه چي خوب نه وو خوبان نه وو

نابلده غوندي بناوو چي زړه نه وو ارمان نه وو

کيردي نه وي، دښتي نه وي، پېغلي نه وي، گودرونه نه وو

شپونکي نه وو، شپېلۍ نه وه، نارې نه وي، اوبنان نه وو

گرمۍ نه وو، يخۍ نه وه، باران نه وو، هوانه وه

سپرلۍ نه وو غوتۍ نه وه وي گلاب نه و گلان نه وو

مسجدنه وو، امام نه وو، دعوانه وه، واعظنه وو

ددې مخکي غرومبهاروو وريخ نه وه، آسمان نه وو

ميڼه نه وه، حسن نه وو، مين نه وو، بنبايست نه وو

وصال نه وو، رحم نه وو، خندانه وه جانان نه وو

شاعر نه وو، شعور نه وو، کتاب نه وو غزل نه وه

(روحاني) نه وو، قلم نه وه، کاغذنه وو، ياران نه وو.

دروحاني غمونه

--

سردار محمد سروري - هلمند

ماله ته هيڅ خوشالي نسې راوړای
اختره څه له زموړپرخوار درومې
زما د يتيم او بنكي لا وچي ندي
څنگه بيا ژرموړپرخوار درومې
مايي لا غم زور کړی ندي گوره
بېواره ژرموړپرخوار درومې

--

ته به د ځان سره لرې خوشالي
ما ژروي درو حاني غمونه
ستا وراتلو ته هر سپږ په خدا
ما کړوي درو حاني غمونه
يوړوی دخداي (ج) بل درسول وگوره!
مانتوي درو حاني غمونه

--

په اوښکولو ندم زما گريوان وگوره
ولي راځې په غم خپلو خلکو
تاته لازور د غموندی معلوم
ولي راځې په خور بدلو خلکو
زمورد آزاره دي هيڅ بیره نسته
ولي راځې پر غم لږلو خلکو

--

نه غواړم ستا هيڅ خوشالي اختره
دجانان يادمي تل په زړه کي گرځي
گريوان دي زما خو اړکي ونه گنډئ
ارماني يارمي تل په زړه کي گرځي
سره په نکريزو لاس دي نه غواړمه
روحاني يادمي تل په زړه کي گرځي

--

سترگي يي سرې تل د (دروېش) ورپسې
هم په ژړا ناست (مينه يار) وگوره
(حيرت) غريب نن کړئ غموليوني
نن په فرياد ناست (ستوريانې) وگوره

(احساس، پوپل، احمدي) وارہ ژاري

هم په ژرانا ست (رنخوريار) وگوره

--

دي درانه غم (مظلوميار) ولسرخواه

(عاشق، واکمل) وڅخولي اوبنکي

ارماني پاته پردنيادي کړو موږ

خوار (محمدي) هم بهيولي اوبنکي

تاته وي ناست لاس په دو عاملگري

(سروري) تاته تويولي اوبنکي

--

زما دهلم نندد سردرو بلبله

زما د وطن دهسکو غرو بلبله

داچي ته نه يې هرڅه بنکاري خالي

زما دنيمگرو ارمانيو بلبله

((سروري)) تاباندي کوم افتخار

زما ((روحاني)) دخزانو بلبله

دروېش خوندي لښکرگاه

معصومه خېره

چي وهر لـورتـه په دوو سترگو څار کومه گرانه
مخ ته مي راسي ستاد گل په شان معصومه خېره
راز د تـصـویر د ي راته هره لحظه داسي وايي
چي وجهان ته مي ښکاره کي زما مظلومه خېره
فقط يو گل وم تـه و کيدلی د خوشپولپاره
ماد پـوره ژوند پرې گـر نکره معلومه خېره

لذت مـي نه واخيست ملگرو د بودی د تاله
لکه يتيم چـي وي مانع د پلارد خونده څخه
لکه يو اوښکه چي دسترگو پر بار خور اتوی سي
يوه شېبه مي تضمين واخيستی له ژونده څخه
گل دلاله سوم درڅه ولاړمـه دخدای په امان
ماځواني مرگه ځوانـي يو وره دهلمنده څخه

ستاد د ي ښکلي نازنين انځور څه داسي ښکاري
لکه بچي چي دمور کي له غېږي باسي جلاد
او هيڅ گناه يي نه وي کړې نې وي جرم معلوم

غیـری ناحقه خون په غاړه کي بلاسي جلاد
د خیراتي دروږ په شان دي زنده گي سي کوتاه
داسي دي خپل پرځواني باندي نیمه خواسي جلاد

—

برایسي خوب کښي گران شهید راته ویله داسي
بیابسه دروغ نکړم په ماپسي دوعاوي کوی
بیابسه دروغ نکړم که چپ یاست که خنداوي کوی
بیابسه دروغ نکړم که شپه او ورځ ژړاوي کوی
بیابسه دروغ نکړم که ماپسي بنسراوي کوی
بیابسه دروغ نکړم که نفل که حلواوي کوی

--

خـالقه ستاد بندگانوڅه گيله لرمه
ماخود هیچا حـق په زروه غصب کړی نه وو
زمایي پرڅه باندي د غاړي بناړگونه کړه پرې
ماخپل په عمر پسه خپره څوک وهلی نه وو
ماونړی ته د غـریب ولس اواز رساوه
ماخود چازوی په توپک باندي ویشتلې نه وو
لا سونه پښي مي ټینگ تـړلي او په غاړه زندگی
مادانسان قتل په څو کسـو لیدلی نه وو.

--

مادخوانی فصلو بهارته لاختدلی نه وه
دژوندانه بسممل مرغه می په قفس سوبندی
زما پریتیم ماشوم بچی باندي می وایاست سلام
چی روحانی دقبرستان دلوی محبس سوبندی
نظر می ستاسو پر طرف لکه محتاجه سائل
نور له ما صبر سی دروح شیرین جرس سوبندی

--

پر مایی ولی گران بابک او مـــــورکی وژړول
زه به په ورغ دمحشر خپل پرېکړی سر راوړمه
چی خدای قاضي وی پاک حبیب موشفاعت ته راسی
بیابه په لاس کنبی زما دقتل سورخـــــنجر راوړمه
خنګ ته به ودروم کونده اویتیم ماشـــــومان
پارچه پارچه او دغلبیل غوندي ځیـــــگر راوړمه

--

درخخه ولاړم ناچاری وه نور مـــــی مه لټوی
دلته بی رحمه زنده گی وه نور می مـــــه لټوی
لکه یوه اېنیمه دباران ستاسو پرکلی راغـــــلم
دیو خو ورځو مهمانی وه نور می مه لـــــټوی

ماچي صادق گنل هغومي اخير وينه خــــنبل
همدا د دوی مهرباني وه نورمي مه لــــتويئ
گلگون صورت مي په ازل کبني ؤ قلم ليــــکلی
داپــــه نصيب زمارو حاني وه نورمي مه لتويئ
دې بناړ کبني پاک سپېڅلي خلک بېخي نه خوبسوي
دلــــته رواج بې وفائي وه نورمي مه لتويئ
يوه دوعا درڅه ((دروېشه)) دا خلاص غواړمه
دامي دخــــداي په امانې وه نورمي مه لتويئ

دارواښاد د شهادت په ورځ

د پڼو چغار

يوسف خدمتگار

سره گلونه مــــراوي کيږي چي بهارځي
زړه مي ســــوځي چي مې اوښکي په رخسارځي
رنــــگ مي ورځ په ورځ زيږيږي راته گوره
بيله تانه زمــــارو ح زماقرارځي
په هــــرول کي يي دخــــنوزرونه بنددي
د بڼو غشي واريــــږي چي پــــه لارځي

دلته شـخـره دضـدـيـنو ناورين جوڙي

شـنـه طو طيان له گلـسـتانه په چغارځي

طـيـبان يي په اعـلاج کي پـاتـي راغلل

سي دزړه په رنځ اخته بـيرته بـيـمارځي

تاج په سـرـدليو نتوب کړه که پوهـيـږي

چي ناپـنـه وـه درله درځي درنه هونـبـيارځي

دواعظ دروغ اوربـتـيـاسـسـو له خرگنده

دپـنـو چـي ترمحراب پوري چغارځي

عاشقان به بـريـالـي غـږـه په غـږـسي

چي ډگر دازمـويـني له په وارځي

خـدمـتـگـار به يي نـوـرـخـه نصيحت واورې

محتسب او ذاهـد بارله په تلوارځي

اوس هغه سترگي حيرت نه کـــــــــــــــــتی نسي

خپل قاتل ته فـــــــــــــــــکرو پئ دی غمگين دی

--

هغه دنـــــــــــــــــگ قد په ملامات سو، راگوزار سو

د خپل خـــــــــــــــــان په وينو سور لکه انار سو

خپلي حـــــــــــــــــوري بي په دي دنيا کي پرېښوي

په جنت کي کـــــــــــــــــومي حوري ته پکار سو

--

خبر نه بي؟ اوس د گل قتل اســـــــــــــــــان دی

بي مالي زموږه بـــــــــــــــــاغ زموږ بوستان دی

هر د نډر کي غشی بـــــــــــــــــخ اوسر يي نسته

ز مـــــــــــــــــور د کور اوس د گلونو قبرستان دی

--

روحـــــــــــــــــاني ملگريه ! سپينه راته وايه

لـــــــــــــــــکه تيره سي په مينه راتـــــــــــــــــه وايه

دا کـــــــــــــــــوم زړه وو، چي پرتايي ماشه کش کړه

همدغه خبـــــــــــــــــره سپينه راته وايه

--

گـــــــــــــــــرانه ! نـــــــــــــــــاوې دي په ســـــــــــــــــرو سترگو ژړيږي

گهراڻه! زوی دی لکه گل هسي رپيري
ته خبري؟ په هلمند کي نن قیامت دی
اسویلي لکه اورونه پورته کييري

--

روحاني ملگريه! څه الله دي مل سه
په مزار کي دي خراغ د ايمان بل سه
ابدي ژوندي د ستوري په شان روڼ سه
ستاقاتل په سترگوړوندي په غوړو کون سه

روحاني چاهيد کړ؟

هغه پوري سپيره کلي کي

يوڅو سپيره کورونه بنکاري

په ډيرو کي اورونه بل دي

دي کلي تــــوردو دونه بنڪاري

يو کــــورگي پدغه کلي کي
لويدلي يي بــــامونه بنڪاري

خــــه پيڻه هغه کورکي سوي
چي رنگ يي ديوالونه بنڪاري

خــــوورخي يي اور، نه بليبي
تياره يي دالانونه بنڪاري

دغــــه واران له وينوڊڪ کورکي
يو خــــووبرسرونه بنڪاري

له چــــانه مي پونبتنه وکره
دي کــــورکي ڊير غمونه بنڪاري

دي کورکي يوه مــــورکي په ٿرا
يــــوه ناوي سره لاسونه بنڪاري

هلته! دوه گـ لالي ماشومان

شـ كيدلي گريوانونه بنكاري

داكـ وردروحاني شهيد دى

غمجن پري آسمانونه بنكاري

ماوي، دابي ازاره چـ شهيد كړ؟

وي، قاچاق بردايرونه بنكاري

ماوي، گمان كوي كوم بل خوك به وي

وي، د بنمنان دمـ لمينو بنكاري

ماوي، خواوس كمونيستان ورك سوي

وي، كوم قاتل دمـ لتونو بنكاري

ماوي، دغه قـ اتل كلیمه وايي؟

وي، په جېبو كې دـ ارونه بنكاري

ماوي، پرېميرده چې بنه ډيرو ژاړم
راته ډير ليري ســــلامونه بنكاري

۹۱۶۱۲۰۰۸

<--[endif]--!><--[if !vml]--!>

ستانبکلا

کله رسي ستانبکلا ته که غاټول دي که گلاب
دا پېښي دي خوشي تشي ستاد حسن دشباب

ستا خوږو، خوږو خبرو کي مستي ده خومره ډيره
چي مــــونډلي چيرته نسي جامونه په شراب

ستا وينا خوږه له شاتو د خوږ منوزو ملهم سي
د خوږې ميني پيغام ده د وروړی یو بنکلي باب

زه يـــــــو بوتي يم بي سبـــــــکه دخزان بادونوسوي

ته باران ته مي سپرلی سه ته مي ژوند سه ته مي آب

دواړه سترگي مي رنډې سه چي له تابل لورته گوري

ته مي لوري دژوندون بي ته مي سوال ته مي خواب

راسه ! وينه مي سه ساه سه په رگونو کي مي خپورسه

وسيله مي دژوندون سه هم مي وپنسه سه هم خواب

زه ف-ث به بختوريم کي مي ستامينه نصيب سي

که مي ته غزل تپه سي که مي ته حساب کتاب

ډاکټر فيض الله ثاقب- ۱۳۸۷

محمد لایق سرفراز- ۸۱۱۱۳۸۷

داڅومره تـــــــرئ دانسان دوينو

داســـــــو داگردي سي تباه پخپله

په حشرگناه به خدای ته څه ووايي
هلته نه توره نه تپه وپک چليږي

مورکی يې ژاړي پلاري پروت په ماتم
په کورکي پاته سوي کوندياني دځوان

دروحاني سره مووکړی ظلم
ارماني ولاړی گورستان ته مظلوم

بنسکاري ظالمه تا پرڅه وويشتی؟
دادفرياد په ناروستری بلبل

دغه وحشت دي شفقت نلري
دي ته انسان بېخي ويلاي نسو

رب مورانده کره هم په ژبه گونگيان
چي دام گيرنکړی يوبل داسي گل

شهيده! ستاروح ته لږمه سلام
ستايدگاربه وي زرین ليکلی
سرفرازنورپه قدرت ندي زما
دايو خوبيته مي دالئ کړل تاته
<--[endif]--!><--[if !vml]--!>

څلوريزه

زړونه مات بښينه سو، بيا به يي څوک جوړهغه رنگ کړي
درز يې هيڅکله ورک نسي، کي نقاش سل ځله رنگ کړي
دادو پرته کړی، نن بيا چا اورپر سرکئ خوار هلمند ته
چي په غاړه يي لونگ وروحاني څوک به لونگ کړي

***** عطا محمد سيلاب-هلمند *****

څوک دئ دغه ځوان چي په سرووينو کي لژند پروت دی؟
سوری لکه غلبيل پر خړو خاورو زخمي تن پروت دی

لاس يي د وحشت په گـوتو چاورته تړلی دی

دير خيال يي ساٽه چي اوس يي ته رانه زهير نڪري
يولاس يي پرزړه بل يي دگران زوى پرل من پروت دى

غواري رانه اوس ملگرو دعانورخه به څه وکړي
نن ستا سودعاهه کـږي سترگي آرزو مند پروت دى

وچي سولي او بنکي د سيلاب سترگوکي وچي سوي
غم درو حاني يي په زړه گي پوري پيوند پروت دى

<--[endif]--!><--[if !vml]--!>

رفيع الله ايتار هلمند ۱۳۸۷

شهيد روحاني

چي بلبل مـــــــــــــوله بوستانه ولاړی، ولاړی،
روحاني لــــــدي جـــــــــــــهانه ولاړی، ولاړی،

تـــــــــــــول وطن او تـــــــــــــول ولس پسي ژپړي
خپل مـــــــــــــولت او خپل مڪانه ولاړی، ولاړی،

په دـــــــــــــي رظلم يي شهيد كی، ظـــــــــــــاليمانو
خپل د ورو او هـــــــــــــرافغانه ولاړی، ولاړی،

د تقدیرنارې يي پـــــــــــــورته سوي آسمان ته
لــــــدي د هـــــــــــــراو كـــــــــــــاروانه ولاړی، ولاړی،

په وحشت يي دی وژلی، بـــــــــــــايسته ځوان وو
هم لـــــــــــــدي فاني دنيا نه ولاړی، ولاړی،

نه پوښتنه نه بازخواست له چـــــــــــــاسه كيږي
لكه وښكه د گـــــــــــــريوانه ولاړی، ولاړی،

دخزان باد را روان دی تـول رژیږي
بنايسته گل دگلستانه ولاړی، ولاړی

یم (ایثار) خدایه جنت یی ورنصیب کړې
په خپل ژوند کي لـه جانانه ولاړی، ولاړی

سراج الدین احساس-هلمند

هغه دکلي هدیره کي چي بنکار یږي شمعي
دروحساني شهید مزار باندي بلیري شمعي

احساسه مور سره راځه تیارو کي ژوند کوه نور
چي دوطن په مسته مینه قربان یږي شمعي

درناگانو د بنمن بلي ډيـوي کله پریرږدي
وخت هاغه ندي چي پر کیږي او خند یږي شمعي

تورمانا مونه سول دیره دتورتموپه اسمان

ستوري په مخکۀه راپرېوزي پر ژرېري شمعي

اوس هـاغه شمعي دمـحفل درناشمعي ندي
دزړگي ويني خـوري دوديري اوبليري شمعي

تغردوير راته په کـوره لـحظه غـوري
چي دمـحفل غـېرکي يوبل پسي ژرېري شمعي

پتنگ له بياگـوندي جذبه دسـوز بدلوراسي
ايره ايره چي په لوگولوگوسوزيري شمعي

احساسه کشکي کـاروانونه بيادشمعوراسي
چي هـرقدم کي دوطن راته خـليري شمعي

بازمنگل

خنـگه راغـلي غـلي غـلي چي جانان دي راخه يووړي
ددي باغ د خـانگي گل و قدردان دي راخه يووړي

دهلمند دل سوږا و فوقه څه را اولو بدئ يو ستوري.

ټول وطن تياره تياره سوڅ راغان دي راڅه يو وږي.

ندي عجزنه زاري دي دخـــوار و اوريد ظاليمه

دموركي دزړه ټوټه وه په طوفان دي راڅه يو وږي.

نن دي بيلا سونه سره كړل دمظلوم په پاكو وينو

په زړه سوري دارو حاني دي په ارمان دي راڅه يو وږي.

خدايه ته خويي رسوا او شرمنده د ظاليمان كړي

روحاني خونين ځيكر لعل و مرجان دي راڅه يو وږي.

قلمياره د صياد په تور كي خوـــوار مظلومان گير دي

داد بازغوندي منگل كي دي شادان راڅه يو وږي.

<--[endif]--!><--[if !vml]--!>

آدم صفت الله هلمند ۱۳۸۷

شهيد روحاني

يوگل ۽ ڀه غوتي کي دڙانه سره ولاڀ
د ڀيرو زړو سڪون ۽ دارمـانه سره ولاڀ

پداسي ځڪندن کي خوشلگي درو حاني وي
يو خاڻکي دشبنم ۽ دبارانه سره ولاڀ

د عمر پرديسيو دي له ځان سره بيولي
په تلو قافلو کي له ڪاروانه سره ولاڀ

د ځوان عمر په سر کي له يار انور اجداسو
يو خپه د سمندر وه له طوفانه سره ولاڀ

پر شونډه وي لاپاته خو و عدې وي دلفظونو

خوانيمرگ يي وعدي سوي دپيمانه سره ولاړ

آدم صفت الله ورپسي دوعا کوه الله ته
يو او بنسکه وه د سترگو دگريوانه سره ولاړ

شاه ولي زيارمل

روحاني پسي مدام خلک ژپيري
يوگري او يوساعت يي نه هيريري

روحاني هم له دنيا څه کډه وکړه
پر مزار باندې ئي شني جندي رپيري

عالمونه ورته تل لاس په دعادي
او بنسکي ولاړې سيلابونه سوه بهيري

کوم ظالم ئي دژوندون ډپوه وژلې

سخت بيلتون دی چي پر مورباندي تيريري

په دوزخ کي يي مدام لـره خاونده
چي دښمن يي په سره اورکي وسوځيري

دهلمندښکلی گلاب وو چي خزان سو
دا افسوس دی چي گلونه خـزانيري

استوويي صدقه دروح خوښی ته
په خيرات دمـردگانوروح خوښيري

((زيارمل)) تل بیتونه ليکم غم لرلي
زړه بې تابه وي يـودم نه کـراريري

سردار محمد صديقي

روحاني له دي دنيا مسافر تللی
زمورپه غاړه کي د غم ځنځير لوږدلی

داچناردي خدايه خنگه راچپه كـ
وسايي ته بي پښتون ژوند غوره كړی

روحاني پردي دنيا باندي ژوندي دی
سپېري خاوري تايي تش وجود ساتلی

گوره خاوري روحاني په تكليف نـكړي
روحاني دخپلي خاوري خدمت كړی

ای غليمه دالاسونه دي خداى مات كړه
روحاني دي په سـرووینولمبولی

ای دخام فكر خاوانده شه دي وكړه
چا داداسي بي عقلي سبق در كـړی

نن دي ولي روحاني راته شهيد كړ؟
روحاني تازه گلاب و غور بدلـی

په ســـرو وینو کي گلاب ورته خجل وو
روحاني مي پريو داسي حال ليدلی.

روحاني تاپه ژوندون پـــر ما ژړلي
نن دي زه د قبر خـــواته ژړيدلی.

داد او نبـــکوسمندردی چي بهيري
روحاني شهيد هـــر چاته غـــم ويشلی.

داسفردی مبارک سه بختوره
تـــاته حورو د جنت خـــان سينگار کړی

ای اتـــله قـــهرمانه راته وايه
تـــاته چـــا داسي مرگ تصميم تړلی

ای د نبـــکلو عزرائيله څنگه راغـــلي
پـــر هر زړه کي دي دهجر اور بـــل کړی

مـرگه تمه مي دداسي راتـلـونـکـرـه
روحـانـي گـران دى، بي وخته دي غوښتلى.

سخت گـذاردي، دې پښتوته دي ورکړ
دادى ولي دپښتـو غـرنـرـولـى

روحـانـي دي راشهيد کـرپه آرمان کي
نه پوهيرم لادي کـوم لمسـون منلى
روحـانـي يو خدمتگارؤ هغه نه مـري
ته ناحقـه په وژلو غـوليدلى
(صديقي)) به وړان زړگى په چاودان کړي
روحـانـي لـدى بوستانه خـه وتلى

بناغلى روحاني

غم اوما تم دي پورته کيڙي بيادوير غونه
بيادي هلمنده خاورو و خور تنگي گلونه

هازر غونه دپسرلي بنڪلا دي چايور له
پرشنو باغوباندي دي بل سوه باروتي اورونه

ستاد بنايستو خوانانو بنڪلي خواني خاورو يوري
درو حـانـي رنگه بناغلي اود سر سرونه

په زړه ظالمه راته وايه چي په کمه گناه
درو حـانـي دي کره نيمگرې دژوند هوسونه

آخرو رځوبه ټوله پاک الله ته، شه به وايي
چي دي کره سره پدي معصومو وينو تورلا سونه

دهلمند خـاوري پرتاخنکه زلزله رانغله

ودانگي مورچل ته عقيدوسره

ژوند ترخو خوږوچي وي پوخ کړی شوک
اوروه د احساس بلولو لمبو سره

پوه هم بنسټ کلايي په زرگي کي وه
خلکو سره بنومرودوسره

عمرچي سي تيرپه ولسونو کي
گوره دروزگارخو ورځو شپو سره

تینگه اراده قوي تصميم ترڅنگ
ژوند کي شجاعت رازاوم زوسره

مردوي دروزگارچي سربازي کوي
سيندوه سيلاب لوري خپوسره

مايي افغاني احساس احساس کړلو
مينه دوطن يي خاطر وسره

د عبدالصمد شهید روح ته ډالی:

عبدالوهاب مینه یار - لښکرگاه

تل می و سترگو ته کړیږي ستا هان بکلې څېره
چي وه په سرو وینو خو نرېزه اولرلې څېره

ته خو هروخت د خوریدلو په آواز ږغېږي
د هري کونډي او یتیم سره په ناز ږغېږي

هم د ظالم او خودخواه پر منفي راز ږغېږي
چا کره نـــامداره حقیقت چي وه منلې څېره

و د هلمند روښانه ستورئ وو ځلانده ځلېدی
نوم د ښاغلي پهر شعرا و هر د استان ځلېدی

د روحاني لقب پر ټول افغانستان ځلېدی

اوس دم ماتم په کلمه هرچاس تايلې خېره

نه ئي دچاسره خه ظلم اوخه زور کړئ دى
دکم يو فرده سره دد مرگي پور کړى دى

د عدالت په ترازو ئي ټول سمسور کړى دى
د ژورناليزم په ډگر کي وه سپېڅلې خېره

ومورا او پلار ته بي ته ورکړې ربه صبر جميل
د شهادت جام ور عطا کړې لایزاله جليل

خداى دي وکونډي او يتيم ته عوض ورکړې کامل
نه مي هېريري په خپل ژونى د د اخلېدلي خېره

د شهيد روح ته ورډالسى دايوڅو بېته اشعار
تر زرکلو عمر مي خو بن د شهادت افتخار

د داسي مرگ آرمان لرم عبدالوهاب ((مينه يار))
بيا شاعران به يادوي زمالېدلي خېره

هو

هغه تورلا سونه

هغه له توروشپو، اوتوروزپونو

راغزیدلي دلته

هغه چي زموره روحانيت او (روحاني) راژوني

هغه دي واره مات سي

هغه د واره مات وي

خالق رشيد

ته!

شهید روحاني
محمد علي عمري-مسلم باغ-لر افغانستان

خواني مرگه شهادت دي مبارک سه

ابدي مقام جنت دي مبارک سه

د پښتون اولس دعاوي درپسې دي

روحاني ستر معنويت دي مبارک سه

خزان

ای کاش چي خزان نه وای

گل او بورا ترو تازه وای

د غوتی په ښکلي غېږ کښي

د روحاني شبنم تازه وای

سید عبدالباري روحاني-کندهار

ته!

<--[supportLineBreakNewLine!

اروا بناد عبدالصمد روحاني

if]--! >

<--[endif]--! >

له دنيا تللی روحاني پردغه لارنه راخي

په دي پوهيږم بيامي هم زړه ته کرارنه راخي

پداسي ظلم دي جامې ورته په وينوسرې کړې

په يادکي سلگۍ

دا حقيقت دی په وعده دي مرگۍ

خوگران لحد ته ارمانی تللی دی

هلمند سلگۍ په وچوشونډو ووهي

چي بي له غېږي روحاني تللی دی

دانسان وینه بي ارزښته گڼي

دحشت زړه راباندي نه يخيږي

دارمانو نوجنازي وتلي

دأميدونو خونوم نه ياديږي

لکه ماشوم دوست دُښمن نه پېژني

دمرگ وزرلاندي موژوند پتپيري
داسي گناه روحاني نه وه کړې
چي په سزا کي يي لحد رسيږي
بپوسه او بنکي مي له سترگو خاخي
په دي پلمه چي دزړه غم گمپري
پر حق وينا يي جنازه سوه رهي
پر حقيقت يو قرباني تللي دي
هلمند سلگي په وچو شونډو وهي
چي يي له غمپري روحاني تللي دي

د خپل ولس پر بپوزليو باندي
په چغو چغو ژړيدی روحاني
خان يي شريک د بل په غم کي کنه
چي کله کله مي ليدی روحاني
د سولي امن په ارمان به ووتل
د جنگ په اور کي سوخيدی روحاني

زمور خلک ولي پر مختگ نه غواړي

داسي به ماته رغيدى روحاني
چي بي په ټوله ژوند ليدلى نه وو
له هغو هم نه وو پردي روحاني
نه بي غوښتله دوطن تباهي
نه له دنياڅه تاواني تللى دى
هلمند سلگى په وچو شونډو ووهي
چي بي له غېږي روحاني تللى دى

روحاني وړى به دي وي دارمان
چي د دوستانو ډک وطن پاته سو
د صداقت بدل بي داسي درکړ
هغه پر هردي پر بدن پاته سو
هغه هلمند چي بي خپي وهلې
چي کله ته ولاړي غمجن پاته سو
اوس په تصويردي تنده نه ماتيري
ستاراسره اخريدن پاته سو
ياددي تازه ساتمه وخت دي تيرسي
زه وايم کلى درڅه نن پاته سو

پر دېس په دې خبره پوه سوم سهې
خوان په مرمې دناخوانې تللی دی
هلمند سلگی په وچو شونډو ووهي
چي يې له غېږي روحاني تللی دی

دلاور پردېس - لښکرگاه زړه کلا

دروحاني روح ته!

سکوت راغلی خاموشي واکمنه
دانه دانه سوه داميد خيالونه
نن دتاريخ پرپاڼو وليکل سول
دروحاني دژوندانه يادونه

--

که پښتانه وي خو عادت يې دادی
چي پکښي نه پائي دکار سرونه

چي دغيرت وينه يي و جو شيربي

درومي له موربه وارپه وارسرونه

--

داغسي ده که ما خوب ليدلی

چي د صورت او د حيات بيلتون دی

يوه غمبزه ل نغمي اورمه

چي دخوانانو نذرانه ژوندون دی

--

فکرونه ستري ارواحان ستري دی

د نامعلوم منزل پر خوارهي دي

وړاندي ويل هيڅ څوک کولای نسي

زموږ ارمانونه نيمه خوارهي دي

--

زړه کي مي اور لمبې لمبې بليږي

که مي تدبير او تقدیر دواړه وهي

ياد غليم تيره خنجر وينمه

يو وارمي ولي بيامي غاړه وهي

--

دروحاني سپيڅلي روح ته مدام

شريعتييار يمه دعاليپرمه
وقريبانواودوستانوته ئي
دزپه له كومي تسلي درليپرمه

محمد اسماعيل شريعتييار - هلمند، لښکرگاه

داخنګه سخت دي و زړګي ظاليمه
هيڅ دي په زړه کي بيره نه وه دخداي
تاراخران کړي مست دميني بلبل
هغه سپېڅلي و، رښتني زلمي
بنه خوش آوازه په رشتيا و ققنوس
زمورئي تراوسه لاپه غورکي آهنګ
هغه بلبل هزار داستان يادوم
چي به شروع سود فرياد په نارو
هرچاته ګډ و، دپښتوپه ژبه
خاموش ئي سوله دمحفل بلبلان

دهيلو باغ ٿي سونيمگري پاته
سو مسافر له دي جهانہ خخه
دگلوبني ٿي درٻزوپه اُميد
بي پروباله وزرماتي مرغه

--

ويا روپد اسي نازولي شهيد
چي پخيل وينوياقوتي ولاڀي
هيري به مونسي تل يادونه دخوان
په ابدي خوب همپشه پريوتى
ومور وپلار ٿولودوستانوته ٿي
صبر جميل اوتسلي غوارمه
روحاني يوورله محشرته تحفه
په نصيب خداى دي ڪري حوري غلمان
تل بي ساتمہ په زره گي ڪي مينه
الفت دد اسي بلبلا نولرم
ملگرو وواياست په ٿولوا مين
رب دي تباڪري سوداگر دوينو
نوردو ويلوتاب په ماڪي نسته

په ترموواو بنکو کاغذا اورا خیستی

محمد لایق سرفراز وایم داشان

روح تې سلام سلام وړلېږم

محمد لایق سرفراز_هلمند

د صمد روحاني روح ته !!!

دلته ساندي او ويرونه

دلته وړان ويچار كورونه

دا بېرې زېږئ ږېري

دا اوږده بېر سرونه

دا خوله وچي ماشومان

دا په وينو سره قبرونه

دا د چا كم بختو كوردئ

دلته ولي ځوانان ژاړي

دلته څوك دومره كمزوري دئ

زه چي وينم داخوبست دئ
چي تاريخ ورباندي مست دئ
داچانجير دى لښکرگاه ده
دظالم په سربلا ده
نودانورشين سترگي خوک دي
دوى راغلي له کوم توک دي
هغه نورچي دشپي گرځي
په کورونوباندي غورځي
دغه دواړه دي وژونکي
دغه دواړه غولونکي
يودشپي اوبل دورځي
يوموسروپي اوبل پزي
داړانده چي دلته ناست دي
داولاردي اوکله ملاست دي
له دوى ټولونه ځان هيردى
چي دښمن ترې راچاپيردى
دوى دي غبرکړي ايوب خان ته
دوى دي غبرکړي اکبر خان ته
دوى دي ستر احمد له ورسې

دوى دى غږ کړي ميرويس خان ته

يادي يوجوړ ميرويس خان کړي

د تدبير په لار روان کړي

چي رابيل کړي دوست د بنمن

ديو والي را کړي فن

په بمونونه جوړيږي

په جنگونو نه جوړيږي

خو پښتون کي سر پيدا سي

خو يو مشر نر پيدا سي

پردي وليږي خپل کور ته

لاره وښايي خپل ورور ته

نوبه سوله په دي کور سي

زړه به جمع لږد مور سي

بيا به هيڅوک هم نه ژاړي

په صمد باندي به وياړي

خدمتگار وايي سلام

مبارک سه لور مقام

محمد يوسف خدمتگار- ناروې

حاجي محمد امين باوري بلجيم

توروتيارو

در ناساه واخيسته

ابليسان بياپه گدا

خپل دو حشت په كوركي

چي يوه بله روح يي

له ما او تا واخيسته

غوږسه اي گران هلمند

ستاله خپو

ستاله موجونه قربان

دغه ناپاڪه

دابي باكه زړونه

په مرمينو خاڅكو

پر بيمينځه

او

پاك صفاكړه

او که نه

قهرسه

غضب سه

هر هر خا خکی دی

د زهر و گوت کره

دغه کانه

دغه دوخت جاهلان

زمور در ناله مخي

پوپنا کره

د شهید روحاني یادونه

سید محمد حیرت لښکر گاه

هلمنده بیادی پر زړه غم سورا ستون

نن ستاپه کور کي گریاني روانه

پرهار پرهار تن بی په وینو گلگون

سوه جنازه درو حاني روانه

**

هلمنده ! بيادي چمن په اورواخيستی
دبني يوگل دي چا په پورواخيستی
اوس دي گلشن کي چادرزير آوزبون
دبلبلانو پريشاني روانه

**

هلمنده بيا دتوروشپور تپگه دار
مجبوري کي و تنبتد و ته سهار
نه اورم هغه شپلکونه دشپون
چي بي رمه وه بياباني روانه

**

هلمنده ! ستايو هسي بنکلی زلمی
په ژورناليزم کي بناغلی زلمی
چي ئي کاوه د حقايقولتون
سوه ئي په برخه قرباني روانه

**

دهلمنده ستاهغه چالاکه ژبه
دکذابته خخه پاکه ژبه
چي بي ژباړه داتلانو مضمون

غرقه بېرى، سوه زباني روانه

**

هلمنده ستاد غاري هارؤ هغه

هم دي شمله هم دي دستارو و هغه

داظم چاوكئ دچاپه لمسون

چاكره داغه بي رحمانى روانه

**

هلمنده ستانام ته عزت غوارمه

(حيرت) ساتنه دي دپت غوارمه

خوچي وفاكوي تركمه ژوندون

چي وي داغه دنيافاني روانه

خوانيمرگ عبدالصمدرو حاني ته !!

ستاد ژوندون دارمانولحظي ميراته نه وای

د تورتوپك سپېره تورمخ گولې بي تاته نه وای

لاس په ماشه دليونى قاتل ستاخواته نه وای

دځوانۍ غم دي هرزېگي ته ارمان پاته نه وای

***

ته خو کافرنه وې، نمرود نه وې گناه کي نه وې

مسلمه وروره د چاپوراوبل غوغا کي نه وي

ته خوشاعروي دشاعرزړه دعزت کتاب دی

داروندقاتل ته دتوپک دخولې سوداخونه وې

**

په وینولژنده زخمي بدن اوتن نه دي جار

مسلمه وروره په سلگو کي ځکندن نه دي جار

دمعصومیت اواز دي لارودجهان غورپوته

دیوې سولې په ارمان داسورکفن نه دي جار

**

په هدیرو کي دځوانۍ مرگونوزوراخیستی

سوله رانغله دپښتون وطن نن اوراخیستی

زموردمیندوددو عاگانولپه تش پاتي سوې

گمان کومه خدای خفه قهریبي زوراخیستی

**

زموردمیندواوپلرونوودویرونوژړا

له ډیره غمه په ملامات د ماتمونوژړا

دناخاپي ځوانانو لولو کي دمرگونو ژړا

تغريټول نه سو دستم اوما تمونو ژړا

**

قرآن به ولولو ستا ياد کي به دو عاگانې کوو

دکائناتو واکدار ته تل به زاريگانې کوو

خدايه نور بس ده دابې وخت مرگونه مه راکوه

ديوي سولي په ارمان به ژړاگانې کوو

**

روح دي بناد جنت فردوس کي دي مقام غواړمه

دگلو مينځ کي ناآرام روح ته دي آرام غواړمه

الله دي خاوري مکړه زمورډولسو شاعره

(حفيظ) داوايي ژوندي نوم دي تل مدام غواړمه

زرلبنسته حفيظ - کابل

شهادت دي مبارک سه غرخني زلمي مي مړ دي!

<--[supportLineBreakNewLine!</p></div>
</div>
</div>

if]--!>

<--[endif]--!>

خدايه څنگه قرار يوسم يو تنکی زلمی مي مردی
خدايه څنگه صبر و کرم يو کمکی زلمی مي مردی

ماژرلي ډيرپه زوره چي مي دا خبر تر غوږ سو
چي صمد رو حاني مردی گلالی زلمی مي مردی

ر به دا څنگه دنيا ده خدايه څومره خاموشي ده
يو بي و سه يو بي کسه هلمندی زلمی مي مردی

ستا ماشوم په چينغو ژاري تر مي او بنکي يي بهيري
د شهيد بابا لار څاري څه مسکی زلمی مي مردی

ته خفه نه سي صمد ه حسرت ډيرپه تاژرلي
شهادت دي مبارک سه غرڅنی زلمی مي مردی

لطف الله حسرت - خوست

معلم محمد موسی یوسفزی_لنبرگه گاه

نوي خوان د شهادت جامونه نوش کره
ژورنالیست د سعادت جامونه نوش کره

په خفه ئي جهانيان دوستان يي ژاري
روحاني په صداقت جامونه نوش کره

ليکوالان او شاعران ئي په ژړا کرل
تازه گل د عدالت جامونه نوش کره

اهل کاره نه پرپردي دا ظاليمان دي
گران د ميني محبت جامونه نوش کره

مهربانه د هلمند پر خلکو ډيرو
مسلكي د گران ملت جامونه نوش کره

ژورنالیست و هم شاعر و هم لیکوال و

د فردوس ئی د جنت جامونه نوش کړه

و دوستانوته یې جمیل صبرزه غواړم

خبريال و چي د پت جامونه نوش کړه

د دنیا او عقبی گتې ئی یو وړي

بنسکلی ځوان دخپل همت جامونه نوش کړه

د شهیدرتبې دي زیاتي په عقبی کي

گران په وینولت وپت جامونه نوش کړه

حمید الله هخیال لښکرگاه

ارمان سو پآڼي پآڼي

د دي جهان رڼا راته هغه دم توره شپه سوه

شهیده! روحاني دمرگي دي آوازه سوه

پيدامي په زخمي زرگي کي زخم ناسوري سو
نژدي مي ځکندن ته دژوندون هر ه شپبه سوه

خران بي وخته راغي زمزږد هيلو وپسرلي ته
گريوان ته مي روانه هر ه اوبنکه ميلمنه سوه

دزړه مراندي مي پرې سوي چي ته لارې له دنيانه
شهيد په خومره جبر سوي ضالمه زمانه سوه

چي هر ه ورځ بي وينم دهلمند دزلمو قتل
زما سپره تنديه تاكي دغه نوشته سوه

چي کله شوي پناه لدي فاني دنيا شهيد ه
زمورږد خوږ ژوندون سپره جونگره سره لمبه سوه

خران درو حاني په ځوانۍ داسي وختي راغي
ارمان بي پانه پانه سو آرزو بي صدقه سوه

هلمنده ! ستاترنوم اوترتاريخ بي خان قربان كر

مزاربي دمرجي ولسوالۍ كي هديره سوه

په شاه د((حميد الله)) وي همپشه دغمو پيتي

هخياله دخپل خوار نصيب اوبخت نه مي گيله سوه

محمد اكبر فريادي، د باركزو لويه ناوه

الله دي مل سه روحاني شهيده !

نن دي پردي او خپلوان وژرېدل

خنګه ويده بي ولي ريغ نه كوي؟

غريب غريب افغانان وژرېدل

سرکه راپورته ته روحاني جانانه

ستاگلالي ماشومان وژرېدل

دغم خزان څنگه پرتاراغلی
په هرگلشن کي گلان وژپدل

هغه بېوسه درېدر مهاجر
سول بې عصري غریبان وژپدل

ستا کارنامې دهیرېدوندي
دټول نړۍ نطقان وژپدل

محمد اکبردرته دو عاکومه
دسترافغان شاعران وژپدل

عبدالمالک مشفق.

نه پوهیږم چي ولي !!!؟؟؟

نه پوهيرم چي تمامه شپه مي ولي خوب نه راته ، اوپخپل خای کي ولي او بنتم را او بنتم ، يوه شپه راباندي خوشي شوي او خدای خبر چي په مابه داشپه څنگه تيره سوې وي .

سهارشواو دملايانو آذانونه پيل شول ، پورته سوم او تراودس کولو وروسته مي دسهارلمونخ ادآکر اودوظيفې په لوري رهي شوم کله چي دکارکولو دفترته ورسيدم زمايوه ملگري ترستري مشي وروسته په ژرغوني آواز راته وويل خبر به نه ئي ؟

ماويل خه دي ژر شه راته ووايه !!! هغه راته چي ژبه يي بنده-بنده کيده وويل:

((روحاني شهيدسوی هوکي روحاني ش.....ه.....ي.....د سویدی .

ددي خبر په اور بدلوه په خان نه يم پوه سوی چي څنگه به مي ترخولي چپغه وتلې وي پدي وخت کي دتيلفون زنگونه شول اوله خايه ياخيدم کتل مي چي جوفې جوفې خلک دشفاخانې په لوري په حرکت کي دي زه هم ولاړم اوچي کله ورسيدم سترگي مي په يوه تابوت ولگيدې اودا تابوت زما دخوړملگري ، هغه ملگري چي تل به يي خوله له خندا څخه ډکه وه - او دژوند ټولو ستونزو ته به يي په سره سينه غږه ورکوله خاموشه پروت وو ، هيڅ يي نه ويل اوحتي داخري ځل لپاره ئي هم ماته ونه خندل .

.....خلکويي تابوت پورته کړ او مافقط دسترگو څخه ديو څو څاڅکو او بنکوپه تويولو دده له بې روحه جسمه څخه دلاس په پورته کولو خدای په امانې وکړه اودوه دري ورځي پس مي دخپل قلم په زور د خدای بڅنبلې عبدالصمد روحاني په ياد لاندې بيتونه وليکل:

ژاړي !!!

ځمکه سره سوه طوفاني سوه لاله ژاړي صحرا ژاړي

سپين کفن پري غوړ بدلې په ليدو ئي آشنا ژاړي

دسهانسيم خاموش دی آرزوگاني خاوري خاوري

تنکی هيلي سپيلتي سوي قسمتونه زماڙاري

نه شبنم سته نه ئي گل سته ، نه وگل ته بلبل ناڅي
شمع مڙه سوه پتنگ و سوه هم مرغان په هواڙاري

خواردميني نذرانه سواو قسمت په کانو وويشت
نه خندا نه يي جانان سته سرسرتوري ليلاڙاري

يوه جوړه دنياگي داخوني درياب لاهوکره
د((مشفق)) دزړه قفس کي دياوونو دنياڙاري

روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يي

محمد حسن حقيار

چي وباسي زړونه هغه خنجرنه يي

چي ڄنبسي ويني ته هغه ستمگر نه بي
چي تري لاس رسي اسمان ته لوڳر نه بي
روحاني ملگريه پاڇه خبر نه بي

خبر نه بي چي هلمند کي څه تيريري
سري سکروتي پرمارجي باندي وريري
دهلمند اسمان لوگيودي پوئبلي
داورتاونه د سيندو اوبه خو تيري
چي طوفان جو رکري ته هغه شر نه بي
روحاني ملگريه پاڇه خبر نه بي

ستا وژونکي اخته داسي يورنځ باندي
چي دوي خوند اخلي له وير نه اوله ساندي
بلوي اور ابراهيم پکښي گوډارکري
دفعون اودنمرو د خويونه کاندي
ته تابع د ابراهيم بي ازر نه بي
روحاني ملگريه پاڇه خبر نه بي

داسي غواړي چي د حق ژبي دي پري سي

او معيار د انسانيت د دوی نخرې وي
تش فریاد دي هم د چاڅوک پورته نکړي
توره لاس کي د ظالم سترگي دي سرې وي
خو ملگری ته د داسي سنگرېې
روحاني ملگریه پاڅه خبرنه يې

زړونه يې غوښي ندي کاني د صحرا دي
تل مدام د انسانيت پر ضد لگيادي
د بنکلا د بنمنان ټول دلته راغلي
خدای خبرچي د ابد رنگه څه بلاده؟
ته د دې بې رحمه خلکو عسکر نه يې
روحاني ملگریه پاڅه خبرنه يې

دوی د وینواو انسان سوداگران دي
د پوډرو او وسلو قاچاقبران دي
د ماشوم سترگي، بدوډي اوزره پلوري
خدای بخښلیه! د اېدې کچه لېوان دي
مړيې ځکه کړې چې ته قاچاقبر نه يې
روحاني ملگریه پاڅه خبرنه يې

ستاوژونکي لري ډيراوردده لاسونه
پرغمل دي ورسره ډيرولسونه
ددوی جال خپوردی په ټولي نړۍ باندي
ددوی بنپوکي دي پراته شاهي تاجونه
ته ددوی انډول، ددوی برابرنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

دوی داوسپني نينې هم شي چيچلی
دوی فولاداوتيرې هم شي هضمولای
دوی حالات شي دخپل ځان تابع کولی
دوی له سترگونه رانجه شي تبتولی
ته لاپوه په دغه چل او هنريې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

تارسواکړل دوی په خپلوراپورونوکي
غزېدې يې په موټرو او قسروکي
دمختار دکمپ اواز دي ولي لورکړ؟

اوس شتهپره دي دوينوفوارو کي
ستاغبرکنده کي دي لاهم کمرنه يي
روحاني ملگره پاخه خبرنه يي

خوک کونبنس کوي غچ اخلي دمپوند
خوک مافياسره لري قوي پيوند
خوک اوبه خروي نيسي خپل کبان
خوک دجنگ له برکته کوي ژوند
تنهاته ددي حالاتو کسکرنه يي
روحاني ملگره پاخه خبرنه يي

دانسان غونبي کري خائته سيخ کباب
ويني واروي په سرلکه شراب
په نشه کي يي چي ترنگ نه ونخپري
له کولمونه يي کري جور خائته رباب
که له دوي سره شوې جونو خطرنه يي
روحاني ملگره پاخه خبرنه يي

ناپوهي او جهل دلته کرل کيږي
د بنوونکي، زده کوونکي سرغوڅپږي
دوی مریخ او زحل ځانته تابع کړي
خوز مورڅتین بنوونځي سوځل کيږي
درواني ډرامې کرکترنه یې
روحاني ملگریه پاڅه خبرنه یې

روحاني صاحب دلته جنگ دی د فیلانو
د سیالی میدان سو داد شیطانانو
ازمونتون یې د تخنیک او دوسلو سو
ژوند دوزخ سو د بڼې لوڅو انسانانو
شکر داچي اوس پدغه سقرنه یې
روحاني ملگریه پاڅه خبرنه یې

مستند فلمونه دلته ډیر جوړېږي
د جنگي فلمو لپاره اور بلیږي
هالیووډ او بالیووډ دلته مصروف دي
دا فلمونه ډیر قیمته پلورل کيږي

ته آگاه ددې منطق په زېرو زور نه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

دلته جنگ دی د تاريخ او کولتورونو
دلته جنگ د تمدن او مذهبونو
سوي بياد صليبي جگړو اعلان دی
دلته جنگ دی د ځواکمنو چينلونو
لا آگاه يې په دېوان او دفترنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

دلته دې پروسله وال لاهم نه پوهيږي
چي دکوم هدف لپاره وژل کيږي
دلته لاره لوري ورک دی له ولسه
پتي سترگي، واگي بل سره ځغليږي
کړه راوينس يې که څه هم پيغمبرنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

چي وژلي يې لکونه افغانان دي

هماغه مو اوس په سربيا حاکمان دي
د غريبانو په قاموس کي داسي وايي
(چي ددوی وي نو همد ابشر د وستان دي))

ته ددې قانون له مخي بشرنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

په مرکز کي انسانان تښتول کيږي
د جمهوررئيس مرستيال يې وژل کيږي
د ځنگل قانون دى شهرنا پيسان دى
و کيلان، لوى څارنوال ډبول کيږي
ته خودوى نه په رتبه کي بهترنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

دلته حق ويل پخپله خودکشي ده
د عزت او د شرف کار جاسوسي ده
ډک له گتې تجارت بې ناموسي ده
پلمه جوړه ده قانون ديموکراسي ده
نوبه څنگه د حالاتو اثرنه يې

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي

دلته ڙبي له طوطيانونه غوڅيري

بلبلان ته رانجه ورکول کيري

ته جرس وي تا کاروان راوينولو

نوستاد اجسارت کله زعمل کيري

ته خودوی ته عاشورا يي اخترنه يي

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي

ستاوژونکي په رينجروکي گرځيري

په شاهي ميلستونونو کي اوسيري

داسي نده چي الوتي په هوادي

لبنکرگاه کي هروخت بنکته پورته کيري

نيول کيري ځکه نه چي رهبرنه يي

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي

ستامعصوم ورونه مي کله نه هيري

چي کوم خرپروينم دوی راته ياد يږي
چي (رشاد) او (تقوا) ونيسم غېږکي
نو (سپوږمۍ، عمران) مي سترگوته ودرېږي
وي ستانوم به پرې ژوندي بې ثمرنه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

غرونه سپک او ستاغمونه ترې درانه وو
په هلمندکي دهیچاگر بوان وچ نه وو
خوماهلهته دفولادو يوکان وليد
ستا با تورپلارچي په مثل د تورغره وو
ته شهيد يې، مرده په نظر نه يې
روحاني ملگريه پاڅه خبرنه يې

(ستانکزيه)، (هجران)، يې دا (تسل) دی
چي (روبنانه) (سباوون) ددې اجل دی
چي ترشايې وي (صالح) کاروان ترې پاتي
(نادم) ندي (بريالی) دی دا اتل دی
چي (شفيع) دي شي ته خوښ په محشرنه يې

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي

(پاخون) وکړه که رښتيا (شريعيتار) يي

ای (زاهده) که (داعي) د خدای دلاريي

د (روما) اود (غذرا) اوبنکي کړه پاكي

(ماریي) ته يي دغه وخت په کاريي

تار اوستن واخله شلېدلې ټټرنه يي

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي

خفه نشي روحاني له ستري قامه

يوهم نه دی غافل ستاله انتقامه

د تيارې مقابلي ته به وردانگي

درېا توره را باسي له نيامه

سپېلنی به نور دغه مجمرنه يي

روحاني ملگريه پاڻه خبرنه يي